

Font dels Enamorats

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Puiggraciós
Emplaçament Pista de Ca b'Oliveres vers can Boget.

Coordenades:

Latitud: 41.71158053284661
Longitud: 2.2627844105176513
UTM Est (X): 438670
UTM Nord (Y): 4618017

Classificació

Número de fitxa 08134 - 225
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Presenta abandonament
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A09006

Fitxes associades:

[Plàtan de la font dels Enamorats](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach

Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Autoria de la darrera revisió: María del Agua Cortés Elía. OPC

Descripció

Fonts situades a uns 400 metres al sud oest del gran mas de ca n'Oliveres Recull les aigües d'una torrentera on conflueixen amb un possible aflorament d'aigua natural, associat al mateix Torrent de Maries o Torrent de ca l'Oliveres, segons la planimetria utilitzada. L'aigua que discorre per el torrent va parar a una petita pica construïda en un bloc de pedra local ben treballada però sense elements ornamentals, en una zona envoltada per plataners, arbres de ribera i algun roure, alzina i pi, tot i que actualment presenta un important sotabosc de matolls.

Història

La Font dels Enamorats i sobretot la seva gestió i funcionament s'ha de relacionar, per proximitat, amb el mas Oliveres i el veïnat de Faramelles. Tot i que el topònim presenta un origen força modern, possiblement atorgat a finals del segle XIX o inicis del XX, l'existència d'un aflorament aquífer en aquest punt devia ser conegut i aprofitat des d'antic per els veïns de Montmany, a causa de la seva proximitat. La primera notícia documental del mas Oliveres es remunta a la baixa edat mitjana, tot i que segurament ja existiria en el segle anterior. Les reformes documentades al llarg dels segle XVII i XVIII es van completar amb la gran adequació realitzada a inicis del segle XX, amb la construcció dels jardins i de tot l'entorn. Aquesta font, de freqüència temporal marcada pel Torrent de Maries, presenta una estructura força senzilla. Aquest fet junt a l'absència d'esments en la documentació fa que no puguem precisar la seva cronologia.

